

[ŁACWIUCHNY *ai*

A sg f łąćwiuchną.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

*Intens, od „łacwy” ‘nie sprawiający trndności’: vkázuiąc bárzo łąćwiuchną drogę ktorym fpořobem krzełćiáníki człowiek [...] może zá ieden rok przeczytác wřzytki ty kłięgi BibRadz **v.*

Cf 1. **ŁACNIUCHNY, ŁACNIUCZKI**

MK